

ind i vor Retspleje, og at vi i vigtige Sager skulle have Lægmandsdommere med. Det kan siges, at der derom er modnet en Anskuelse, selv om den Masse af Detailler, denne Sag omfatter, selvfølgelig ikke er opfattet eller optaget af den almindelige Bevidsthed. Altsaa al Forhandling herom, enten for eller imod, og alle Betragtninger over, hvad det er, man har haft, og hvad det er, man gaar til, er et tilbagelagt Stadium. Det, som der er Tale om her, det, som er Opgaven her, er at øve sin Kritik paa de forelagte Forslag og søge at yde sit Bidrag til at gøre dem saadan, at de kunne gennemføres og blive til Gavn for den Udvikling, som man ønsker.

Disse 4 Lovforslag ere jo af Justitsministeren forelagte saadan, at den højtærede Minister egentlig ikke har gjort sin personlige Opfattelse gældende, men har forbeholdt sine afvigende Anskuelser paa flere Punkter uden nærmere at angive disse. Jeg tror, at den højtærede Minister deri har handlet rigtigt og saadan, som dette Ting kan være tjent med. Jeg forstaar det saaledes, at den højtærede Minister ønsker at blive bekendt med de Opfattelser, som her i Tinget gøre sig gældende, og at han ønsker at tage Hensyn til disse. Der er nu ikke nogen Tvivl om, at Folketinget ønsker Reformationen gennemført. Men naar der er Tale om en Sag som denne, der i en lang Række Aar er behandlet med udsøgt Sagkundskab, men som, skønt Lejlighed dertil formelt er givet tidligere, dog ikke er behandlet egentlig reelt i dette Ting, kan det jo ikke være andet, end at der med Hensyn til Lovforslagenes Indhold maa være forskellige Opfattelser her i Tinget, afvigende fra dem, der have gjort sig gældende i Kommissionen. Naar man nu giver sig i Lag med Arbejdet, spørger man sig ganske naturligt, om Forslagene i det hele bære i sig Muligheden for at blive gennemførte. For saa vidt det er Tilfældet, vil jo Vejen være let banet. Hvis det derimod ikke er Tilfældet, maa Bestræbelserne gaa ud paa at bortrydde Hindringerne. Man kan da ikke undgaa at se, at der i det Lovforslag, vi begynde med, Lovforslaget om Domsagtens Ordning, er et Punkt hvor Forslaget synes at mangle eller ikke at have

tilstrækkelige Betingelser for Gennemførelighed. Dette Punkt er nemlig den ganske overordentlige Bekostning, som foraarsages ved den overordentlige Forøgelse af Dommerpersonalet og det juridiske Embedspersonale, en Forøgelse, vi aldrig vilde have haft noget Sidestykke til. Hidtil er det Dommer- og Administrationspersonale, som der her er Tale om at forny, i Tal saaledes: Herredsfogeder, Byfogeder og Birkedommere 129, Straffedommer 1, Retsformand i Sø- og Handelsretten 1, Overretten i Kjøbenhavn 19, Overretten i Viborg 9, Kriminal- og Politiretten 13, Højesteret 13, tilsammen 185. Efter den foreslaaede Ordning er der af Dommere uden for Kjøbenhavn i 1ste Instans 103, Politimestre uden for Kjøbenhavn 103, Kjøbenhavns Stadret 20, Østre Landsret 16, Vestre Landsret 13, Højesteret 13, dertil som faste Embedsmænd: Overanklagere 6 og Rigsanklager 1, tilsammen 275. Det bliver altsaa en Forøgelse af 90 Dommere og Retembedsmænd. Hvor stor Udgiftsforøgelsen i det hele vil blive til Dommere og Embedspersonale ved Reformens Gennemførelse, foreligger der ikke nogen detailleret Beregning over. Det er heller ikke nødvendigt; naar man ansætter det til noget saadant som $\frac{1}{2}$ Million om Aaret, tager man neppe meget fejl. Jeg vil ikke sige, at en saadan Reformers Goder ikke ere saa store, at de ikke ere en saa stor Lønningsforøgelse værd, man kan jo overhovedet ikke veje dem i Penge, — men jeg mener, at det er for meget. Man bør kunne faa Goderne ved Reformationen uden en saa overordentlig Forøgelse af Lønninger. Ser man nu efter, hvad det er, som egentlig har fremkaldt denne overordentlige og alt for store Forøgelse, finder man, at paa en Hovedpost har det sin højst agtværdige Grund. Det har nemlig den meget berettigede Grund, at man har søgt at bevare for Befolkningen, og da navnlig for den spredte Befolkning paa Landet, dens Domsudøvere og Administratorer saa nær som muligt, for at Befolkningen ikke skulde føle Reformationen som en stor Tilbagegang derved, at den havde faaet længere Vej til sine Dommere og sine Embedsmænd. Derfra kommer nemlig denne overordentlige Forøgelse i Tal i 1ste Instans fra